

הכונס פרק ששי בבא קמא

(א) ומסופתא דבי"מ פ"ג,
(ב) ומסופתא פ"ט,
(ג) ולקמן קמ"א: (ד) בי"מ
לא, פ"ט (חולין פ"א),
(ה) בי"מ לא, (ו) לקמן פ"ג,
ק"ב: (ז) בי"מ כ"ב, (ח) שמו"ט
(ט) ולקמן ע"ג: (י) (ש"ס שמו"ט
כ"ב), (י"א) (ש"ס ש"ס).

תורה אור השלם

1. לא תראה את שור
אדוך או את שור נדחים
והתעלמת מהם השב
תשיבים לאדוך:
דברים כ"ב א

הגהות הב"ח

(א) ג"מ דשכ"ח דע"ל
ופסקי: (ב) תוס' ד"ה אלא
וכי פ"י שאינה
משחמרת אלא כיוצא
מתיא:

הגהות הגר"א

[א] ג"מ ח"ל מתיא
כ"י, נ"ב וגירסת הכתובים
(א"ל) הו"ל (בבב"ב)
כ"י ויר"ל דמיייר ג"כ
ממקום שהמורה אכל
הלא"ש כתב בעירקא שלטו
(ועברתא סימן רסו ס"ק
ה' ומש"ס ועוד דקאמר
משמע דידעו דמשמע
בב"ב הי"ך פשטא ליה
כ"כ ע"ן בתוספתא פ"ג
דבי"מ המולא כהמת הכירו
חייב כ"י לעולם כ"י ונחום
כאן ד"ה לעולם כ"י) ומש"ס
רש"י ד"ה החורה לאכזרה
ל"ד ד"ל דק"י אכזהמת):

החורה. לאכזרה: למקום שיראנה.
מגניבה ואכזרה ושומר שכן חייב צ"פ
שכח אינוש צביקה אכל צהררים
שיחורנו לרשותו. של צעלים: מאי
מואל צביתו וקמני חייב: מודינא
לך. צבצבת צעלי חייס דחייב המולא
בגניבה ואכזרה ולאו משום שכן
מזוה אלא משום דגניבה ואכזרה
לידהו פשיעותא היא: דכיון דנקטו
נגרי כרייהא. כיון שראה שמומדות
הן ללאות בעי נטרותא יתירתא ואפי'
היו שומר חנם חייב אכל שומר אכזרה
דמטלטלי פטור מגניבה ואכזרה:
נגרי. פשיעות: השב. השבה
מעלייתא משמע: לגינתו ולחורבו
מנין. דכגו ליה למולא בהשבתו
לגינתו דצעלים: הכל לגינתו דעת
צעלים. גונב וגוחל או אחד מארבעה
שומרין שהחורו צריך להודיעו
לצעלים ואם לא הודיעו חייב המחזיר
באחריותו: טענת גנב. לפטור עלמור
ע"י גנב שטוען נגנבה הימנו האכזרה
שמלאמי ונמלא שצידו הוא משלם
תשלומי כפל כגנב עלמור דרשינן
בפרק מרובה (לקמן דף ס"ג): ואם לא
ימלא הגנב(ס) אם לא ימלא כמו שאמר
אלא הוא עלמור גנבו וכתיב בתריה
ישלם שנים אי אמרת בשלמא שומר
אכזרה כשומר חנם דמי משום הכי
משלם כפל דהו צבי נפטור נפשיה
בטענת גנב: קרנא בעי שלומי.
מעיקרא כי טעין נגנבה הוה מחייב
נפשיה לשלומי קרנא: טענת לפטיס
מוזיין. גנב עלמור נטל וכתוב בתורה
דקא פטר נפשיה בטענת אונס:
לפטיס מוזיין גולן הוא. ובטענת
אונס פטר נפשיה וכפל בטוען
טענת גנב הוא דכתב זיה רחמנא
(דכתיב) וגונב מצית האיש (שמות
כ"ב): גנב הוא. ומשלם כפל וכן
הפטור עלמור בטענת לפטיס מוזיין.
ולענין חיוב לא מיחייב שומר שכן
עליה אם אמת אתו דהא איניס:
לא

צעליה: שומר חנם פטור
השואל (בי"מ דף ט"ז): שפריס.
מזוי צמלאכתו צעדה: עד
לעולם לאו אפילו. הימנה

החזירה למקום שיראנה אינו חייב למפיל
בה נגנבה או אכזרה חייב באחריותה מאי
נגנבה או אכזרה לאו נגנבה מביתו ואכזרה
מביתו לא ממקום שהחזירה והא קתני אינו
חייב ליטפל בה א"ל הכא במאי עסקינן
כגון שהחזירה בצהררים ותרתי קתני והכי קתני
החזירה שחרית למקום שיראנה (א) ושכיה
דעייל ונפיק וחוץ לה אינו חייב ליטפל בה
החזירה בצהררים למקום שיראנה דלא
שכיח דעייל ונפיק דלא חוץ לה ונגנבה
או אכזרה חייב באחריותה איתביה ^בלעולם
הוא חייב עד שיחזירה לרשותו מאי לעולם
לאו אפילו מביתו ש"מ כשומר שכן דמי
ואו א"ל ימודינא לך בבעלי חיים דכיון דדנקמי
להו גיגרא ברייתא בעי נטרותא יתירתא
איתביה רבה לרב יוסף יהשב ^זאין לי אלא
בביתו לגינתו ולחורבו מנין ת"ל תשיבם
מכל מקום מאי לגינתו ולחורבו אילימא
לגינתו המשתמרת ולחורבו המשתמרת
היינו ביתו אלא פשימא לגינתו שאינה
משתמרת ולחורבו שאינה משתמרת ש"מ
כשומר חנם דמי א"ל ילעולם לגינתו
המשתמרת ולחורבו המשתמרת ודקא
קשיא לך היינו ביתו הא קא משמע לן דלא
בעינן דעת בעלים כדרכי אלעזר ^חדא"ר
אלעזר ^ההכל צריכין דעת בעלים יחזין
מהשבת אכזרה שהרי ריבתה בו תורה
השבות הרבה א"ל אבוי לרב יוסף ואת לא
תסברא דשומר אכזרה כשומר חנם דמי
והא ^יאמר רבי חייא בר אבא אמר רבי
יוחנן הטוען טענת גנב באכזרה משלם
תשלומי כפל ואי ס"ד שומר שכן הו
אמאי משלם תשלומי כפל קרנא בעי שלומי
א"ל הכא במאי עסקינן ^ככגון שטוען טענת
לפטיס מוזיין א"ל ^לליסטים מוזיין גולן הוא
איתביה
לא

מזוה קעביד ולכל הו כשומר שכן והא דעבי
לוקמא פלוגמיהו
דכרזה ורז יוסף והו רבה כר"א שהו שמותי ועוד
קאמר לימא
דכרז יוסף תנאי היא ומסיק דכרז יוסף ככולי
עלמא ומשמע דכרזה
ודאי תנאי היא ואינו יכול להעמיד אלא
כר"א ולא כרבי עקיבא
דאי לרבי עקיבא ודאי הו שומר
שכן אי אפשר לומר כן דעל כרחק
לכרזה אפי' לרבי עקיבא שומר חנם
הו דבאלו מציאות (בי"מ דף כ"ט. ושם)
לכרזה לא הו לרבי טרפון דממיר
להשתמש אלא שומר שכן א"כ לר"ע
לא הו אלא שומר חנם לכך נראה
דכרזה לא יעמיד כלל פלוגמיהו
כשומר אכזרה אלא יאמר לכולי
עלמא שומר חנם הו ופלוגמיהו
דשמואל דר"ע אית ליה דשמואל אכז
קתא דמגלל אכז אלפא חזוי ור"א
אית ליה דשמואל ורז יוסף כי מוקי
פלוגמיהו דשמואל לא קאי רבי
אליעזר כותימה שהו פטור את המלוה
צבצבתא אף מדמי המשכון ולכן מוקי
פלוגמיהו כשומר אכזרה והו כר"ע
וקאמר לימא דכרז יוסף תנאי היא
דכרזה ודאי לאו תנאי דמוקי פלוגמיהו
דשמואל ומסיק דכולי עלמא אית
להו דכרז יוסף כו' והא דתנן בשבועות
(ד' מג. ושם) סלע הלויתני עליו ושמים
היה שוה דמשמע שחייב לשלם המשכון
כשאכזר מיייר שאכזר צפשיעה לרבה
דאמר שומר חנם הו:
לא סמקום שהחזירה. ואפילו שומר
קנס חייב דפושע הוא:
לעולם הוא חייב עד שיחזירה
בו'. היא סיפא דברייתא
דלעיל בתוספתא דבי"מ (פ"ג ע"ט)
ולהכי דייק מינה שפיר דחייב בגניבה
ואכזרה קאמר: אמר ליה מודינא
דך בבעלי חיים דכיון דנקמי אהו
נגרי ברייתא בו'. וכגון שנגנבה
צאזות ענין שנגרי ברייתא גרמו לה
להגנב ולעיל לא חסיק ארעתיא האי
שינויא דהשתא מני למימר דנגנבה
או שאכזרה דלעיל מציתו קאמר אי
נמי הך סיפא אכזרה דוקא קאי
שניגרי ברייתא גרמו לה להאכזר אכל
לענין גניבה פטור שאין גורמין לה
ליגנב ומשום הכי צרישא דקמני
בהדיא נגנבה לא מני לשנויי הכי:
כשחייב
עלמור לשלומי צבזוי אפילו נמלא שגנבו
פטור משלם: כגון שטענו טענת לפטיס מוזיין.
ומימה למימר דגנב הוא לוקמיה כגון
שטענו טענת גניבה צאזות שנגנבה ממנו
צאזות גדול כגון ששמר כפטיס צפשיעה
צקרקע שאי אפשר לנגנבו אלא
במחילות תחת הקרקע דהו אונס
לפטיס מוזיין או אם צא עליו חולי של
טריוף הדעת או שניה נפלה עליו צאזות
או אונס אחר שאינו יכול לשמור ולרבה
דפטור בפקד הפועלים (בי"מ דף ט"ג):
על צעידנא דעיילי אינשי ולהנהו אמוראי
דפליגי עליה התם מ"מ משכחת כדפרישית
ומיהו איכא למימר דהכא לא חייש כיון
דמשני שפיר צלפטיס מוזיין וס"ל דגנב
הוא ובסמוך נמי אכזריתא דפריק לא אם
אמרת הוה מני למימר נמי וליטעמך דגולן
הוא אכתי תקשי לך דמנינו שומר שכן
משלם כפל בטוען טענת גנב צאזות אף
דלחין עליו משכחת דכרזה השואל (בי"מ
דף ט"ז). מסיק עלה דקסבר האי תנא
לפטיס מוזיין גולן הוא ומה בכך אכתי יש
עליו תשובה דמה לשומר שכן שכן
משלם כפל בטוען טענת גנב צאזות
ואין לומר דכיון דגניבה צאזות לא
שכיח לא חייב פירכא אכל לפטיס מוזיין
שכיח טפי דכמה מקומות פריך
מחומרות דלא שכיח ועוד אע"ג דלא
שכיח יכול לעטון כן ונראה לר"י דכיון
שחייב הכתוב שומר שכן בגניבה וקנס
גניבה קרובה לאונס כדאמרין בהשואל
(שם) סברא הוא דכלל ענין שמהיה
הגניבה יתחייב מגזרת הכתוב אפילו
צאזות גמור ואף על גב דצלפטיס
מוזיין דהיינו צבזיה דקרא פטר בו
הכתוב אף על פי שאין אונסו גדול יותר
ודוקא [ועי' תוס' בי"מ מב. ד"ה אמר
שמואל]: לא

לא א ב ג ד מ"י פ"ה
מה' גולה ואכזרה
הלכה די טו ועיין בב"מ
קמנ עשין עד טוש"ע ח"מ
ק"י רסו פט"ף א':
לב ה מ"י פ"ד מה' ג
גניבה הלכה י ועיין
שם ופ"א מהלכות גולה
ואכזרה הלכה ח טוש"ע עשין
עא טוש"ע ח"מ פ"י שנה
פט"ף א':
לג ו מ"י פ"ה מהלכות
גולה ואכזרה הל' טו
קמנ עשין עד טוש"ע ח"מ
ק"י רסו פט"ף א':
לד ז ח מ"י פ"ד מה' ג
גניבה הל' ד (וטוש"ע
ח"מ פ"י שנה):
לה ט מ"י שם פ"ה הל'
ג קמנ עשין עא
(וטוש"ע ח"מ שם):

מוסף רש"י

לגינתו ולחורבו מנין.
דלויא השבה ופטור
(בי"מ דף ט"ז). דלא בעינן
דעת בעלים לומר לו
שומר פרקן שהחזירה
לגינתו שמלאמיה אכזרה
(בב"ב דף צ"ב). דעת
בעלים. גנב גולן ד'
שומרים שהשני לריכס
להודיעו, ואם לא הודיעו
ומתה או נגנבה חייבים
באחריותו דכיון דידע
אכזרה ולא ידע שהשנה,
לא נזהר בה ולא מאכילה
(שם). הטוען טענת גנב
באכזרה. מולא אכזרה
שטוען נגנבה הימנו לאמר
שמלאמיה (לקמן פ"ג).

הכונס פרק ששי בבא קמא

לא אם אמרת בשומר חנם. נראה דקאי אהא דזעני למילף בשלהי המפקיד (ב"מ דף מא: ושם) שליחות יד בשומר שכן משומר חנם אע"ג דשומר שכן מתחייב קרנא בלא שבויה קסבר האי תנא כפילא בשבויה עדיפא מקרנא בלא שבויה ותימה נהארה תנא מנלן דפרשה ראשונה לאמרה בשומר חנם ופשיה בשומר שכן איפוך תנא דפרק השואל (ס דף נד:) לא קיימא לן אלא משום דקרנא בלא שבויה עדיפא ועוד קשה דבסמוך גבי ק"ו שאין עליו משום דפרין מה לשומר שכן שכן משלם תשלומי כפל כו' כלומר ולכן דין הוא שיתחייב בגניבה ואבידה ארדינה כיון דחמור הוא ה"ל לומר שלא יתחייב כדי שיתחייב כפל וי"ל דהא פשיטא עדיפא חומרה דקרנא בלא שבויה מחומרה דכפילא בשבויה דמי יודע שינה לדין כן ולכן יש לנו להעמיד פרשה שניה שחייב קרן ופרשה ראשונה שפטור בשומר חנם דדבר פשוט הוא שזה חמור מזה אבל לעשות פירכא על ק"ו שפיר פרכינא מכפל אע"פ שהוא חומרה קטנה כיון שאין בלתי אע"פ שיש בלתי דחומרה אחרת חמורה ממנה והאי תנא דבסמוך דקסבר קרנא בלא שבויה עדיף מכפילא בשבויה ק"ל דאפי' פירכא אין לעשות ממנה מפני שזה קולתו גרמה לו שמתחייב בכפל זה חומרתו גורמת לו שפטור מכפל וכה"ג איכא בריש ב"מ (דף ד: ושם) גבי ר' מייא חומרת הזמה לא גבינא **נמצא** ש"ש משלם תשלומי כפל בטוען מענת לסמים מזויין. אבל אי גזלן הוא נחא דטוען טענת גזלן ומנאל שהוא בידו לא משלם כפל וא"ת אחתי נמאל ש"ש משלם כפל בטוען טענת גזלן דבעליה ושמה אין שייך כפל בטוען טענת גזלן דבעיין וי"ל דאפי' שייך אין לחוש **קסבר** האי תנא קרנא בלא שבויה עדיפא. וא"ת ורב יוסף דס"ל לעיל אליבא דההוא תנא דלסטים מזויין (ס: הוא וגם סובר אותו תנא כפילא בשבויה עדיף א"כ מנלן גניבה ואבידה בשואל דמשומר שכן לא יליף וכן יש להקשות לרבי יוחנן דלסקינא לעיל אליבא דקסבר לסטים מזויין גזל הוא ובהמפקיד (ב"מ דף מא: מוכח דקסבר כפילא בשבויה עדיפא בשמעתא דשליחות יד לריכה חסרון וכן סבר התם ר"א ובמרוצה (לקמן דף עט: ושם) ק"ל דמי מיטמר תחייבי גזל הוא אע"פ שבעלים רואין ומסתמא ק"ל הכי בלסטים מזויין וי"ל דנפקא להו מרבי ישאל וי"ו מוסף על ענין ראשון וילמד עליון מתחתון ותחתון מעליון דמסקינא בפרק השואל (ב"מ דף נה: ושם) ולאזהר משקנא לא נלמד ק"ו של ברייתא זו והא דמיימי ליה התם היינו מקמי דתיקו ליה מרבי ישאל וילמד מתחתון מעליון:

מוסף רש"י

שכן משלם כפל בטוען טענת לסטים מזויין. דלמנן מיטרי תשלומין דמי חונס וטוען טענת גזלן הוא לענין כפל אם נשבע וכו' עדים שהיא אלא, תחלה בשואל שחייב גזל לדין כפל, רבי טעין ואמר לסטים מזויין כפ' עליו וטען, מחייב את עמו בקרן (ב"מ דף נה: קרנא בלא שבויה עדיפא מכפילא בשבויה. אין זו חמורה דקרנא דמחייב ליה לטולא ממי טעין לסטים מזויין וטען אלא שבע עדיף ליה ליה ליה חמורה משומר שכן הוא לדין כפל אם כפר ושבע על כן נשקף ואם אמת אמר פטור מן הקרן (שם). השוכר פרה מחבירו ונגנבה. אע"פ שהשוכר חייב בגניבה ואבידה, מכל מקום אם רצה לשקר ולשבע היה שפטר בשבויה, הלכך אי אמר נגנבה מחייב עמו בקרן נקמה לו הכפל (ב"מ דף נה: שוכר בנושא שכן דמי. הו"ל והנחלו הוא אלא, אע"פ שנתן שכן פעולתו שומר שכן הוא, דאי לא ידע שכן הוא שואל חייב באונסין. השתא דדידיה ליה אגרא לא היו שואל והו' שומר שכן חנם דמי. דקא היב אגר מלכחו ואינו טעל שכן על שמירתו (שם).

לא אם אמרת כו'. מתנייתא טענותיו. כלומר כל טענות מזויין דהא שומר חנם פטור משלם כפל: האמר בשומר

לא אם אמרת בשומר חנם שכן משלם תשלומי כפל תאמר בשומר שכן שאינו משלם תשלומי כפל ואי ס"ד לסטים מזויין גזל הוא נמצא בשומר שכן משלם תשלומי כפל בטוען טענת לסטים מזויין א"ל הכי קאמר לא אם אמרת בשומר חנם שכן משלם תשלומי כפל "בכל טענותיו תאמר בשומר שכן שאינו משלם תשלומי כפל אלא בטוען טענת לסטים מזויין איתוביה וינשבר או מת (ס: אין לי אלא שבורה ומתה גניבה ואבידה מגזלן אמרת ק"ו ומה שומר שכן שפטר בו שבורה ומתה יחייב בגניבה ואבידה ישואל שחייב בשבורה ומתה אינו דין ישחייב בגניבה ואבידה וזהו ק"ו שאין עליו תשובה ואי ס"ד לסטים מזויין גזל הוא אמאי אין עליו תשובה איכא למפרך מה לשומר שכן שכן משלם תשלומי כפל בטוען טענת לסטים מזויין א"ל קסבר האי תנא קרנא בלא שבויה עדיפא מכפילא בשבויה לימא מסייע ליה **השוכר פרה** מחבירו ונגנבה ואמר הלה הריני משלם ואינו נשבע ואח"כ נמצא הגנב משלם תשלומי כפל לשוכר סברוה כרבי יהודה דאמר שוכר בנושא שכן דמי ומדקתני ואמר הריני משלם ואינו נשבע מכלל דאי בעי פטר ליה נפשיה בשבויה ה"ד כגון דקא טעין טענת לסטים מזויין וקתני ואח"כ נמצא הגנב משלם תשלומי כפל לשוכר ש"מ לסטים מזויין גזל הוא אמרי מי סברת כר"י דאמר (ז) שוכר בנושא שכן דמי דלמא כר"מ ס"ל דאמר (ה) שוכר בשומר חנם דמי איבעית אימא כדמחליף רבה בר אבוה ותני **שוכר כיצד משלם ר"מ** אומר בשומר שכן ר"י אומר בשומר חנם רבי זירא אמר הכא במאי עסקינן בטוען טענת לסטים מזויין ונמצא לסטים שאינו מזויין: נפלה לגינה ונהנית משלמת מה שנהנית: אמר רב יבנחבטה אבל אכלה אפילו מה שנהנית אינה משלמת לימא רב למעמיה **דאמר רב** היה לה שלא תאכל אמרי הכי השתא אימור דאמר רב התם היה לה שלא תאכל היכא דאיתוקא היא דמצי א"ל מריה דפירי לא משלמנא היה לה שלא תאכל לאזוקי היא אחרוני דפטורה לשלומי מי אמר אלא לא

היא (ו) ולא ידענא היכא תניא: **ככל** שעל ידי גזל זין מזויין וזין שאינו בגניבה ואבידה הלכך כשנמצא שקרן שכן שאינו משלם כפל. בטענת גזל שאינו מזויין חפ"י נמנאלת בידו דהא מעיקרא לא הוה פטר נפשיה מקרנא: **אלא** אין לי. שיהא שואל חייב: **אלא בשבורה ומתה**. שהן אונס: **שפטר בו שבורה ומתה**. דמייב ציה ומת או נשבר או נשבה ויחייב בתשייה שבויה ה' מהיה זין שניהם (שמות כג:): **חייב בגניבה ואבידה**. דלמתי ציה [סח] אם גזל גנב וגזל: **מה לשומר שכן כו'.** תאמר בשואל שאין בו כפל לעולם דהא מחייב באונסין דלמתי ונשבר או מת ודי נמי טעין לסטים מזויין נטלו הימנו הוה מחייב נפשיה בקרנא ואי שאינו בלא לגנוב את הקרן לא יטלם כפל: **קסבר האי סנה.** דושבר או מת: **קרנא בלא שבויה עדיפא מכפילא בשבויה.** שואל עדיף שמתחייב בשבורה ומתה בלא שום שבויה שקר משומר שכן שפטור עליהן ואע"פ שיש בשומר שכן כפל בטוען טענת לסטים מזויין אין זה חומר דכפל אינו בשומריין עד שיבעט לשקר שנגנבה הימנו ואח"כ בלא עדים בפרק מרוצה (לקמן דף נג:): הלכך קנסא משום שבויה הוא דקנסיה רחמנא: **מסייע ליה.** ולסטים מזויין גזל הוא: **ואינו נשבע.** דאי ציינא משתבע דנגנבה מפטרינא: **לשוכר.** דכיון דשילם נמנאלת הגניבה שלו: **סבריה.** ודבן דבעו לסייעיה לרבי יוסף מהא ר"י היא דאמר שוכר בשומר שכן דמי כשהשוכר את הפועלים (ב"מ נג.) ומחייב בגניבה: **ומדקתני.** אינו נשבע מכלל דאי צעי אשתבויה דנגנבה דקטעיין הוה מחייב בגניבה אלא דאי דקטעיין לסטים מזויין גנבה בחזקה וקתני דמי נמנאל אותו לסטים משלם כפל: **שוכר בשומר חנם דמי.** ובגזל שאינו מזויין הוה פטר נפשיה מעיקרא: **ואי צעית אימא.** ועולם ר"י היא ובגזל שאינו מזויין: **ולדמתייל רבה בר אבוה.** כשהשוכר את הפועלים [סח]: **ר' זירא אמר.** לעולם כשומר שכן דמי ואפי' הכי לא תסייעיה דהאי דקתני כפל בלסטים שאינו מזויין קאמר וקתני רישא אינו נשבע מכלל דאי צעי פטר נפשיה (ס) במאי עסקינן בטוען טענת לסטים מזויין הלכך אי צעי איפטר וכשנמצא הגנב נמנאל שאינו מזויין ובר כפל הוא: **אמר**

תורה אור השלם
1. ובי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת בקרנו אין עמו שלם משות ככ יג

הגהות הב"ח
(א) גבי שוכר בשומר חנם דמי. י"ב אע"ג דרבה הו"ל לעיל דמיה דבעלי חיים אף שהוא ש"מ מחייב בגניבה כיון דאזוקיה גרי בניחא מ"מ היינו דוקא שנגנבה בלאו ענין שגרי בניחא גרמו בו כדמכחו מוס' לעיל ע"א ד"ה א"ל מתייל ק"ו ע"ש: (ב) רש"י ד"ה רבי זירא ובי פטר נפשיה הכא נמא:

גליון הש"ס
רש"י ד"ה לא אם אמרת ובי ולא ידענא ע"י בריית דף כ"ה ע"ב רש"י ד"ה מן שמתת וש"י:

הגהות הגר"א
[א] תוס' ד"ה נפלה כו' והוא כו'. י"ב והלא כ"ד מולק על זה ופטר דלתי זה פשיעה ובי יאחזה פונזה כו'.

רב. האי דקתני מה שנהנית משלמת שנחבטה קאמר כשהשבויה על התבואה שיקעמן בקרקע והפסידים והיא נהנית שלא לקחה מקרקע: ופרכינן **אבל אכלה אפי' מה שנהנית לא משלמת.** בתמיה: **לימא רב לעמיה דאמר.** גבי הכניס פירותיו לתגר בזכרו שלא ברשות שבור שנגמ את הפרה (לעיל דף מו): דקתני הוזהר בהם צהמה של צע"ה חייב בעל הפירות ואמר רב כשהחלוקה בהן שנו אכל אכלה והתרחיה פטור המכניס דהוה לה שלא תאכל והכא נמי אמר בעל הבהמה בידידתה אנוסה היא שהרי נפלה ובאילתה היה לה שלא תאכל ואיני יכול לעשות: (לא)

לא נמי גבי מר בר חנינא אגר ליה כוודייתא לצי חוחי ויחייביה רבא ומסיק דנגנבה: **וא"י** בעית אימא ברמחיה ב"י. לא נ"מ מדי אלא לפי דבריו דבעי לאוקמא כר"י רובה להשיב לו ובהאומנים (ב"מ ד' פ:): איכא כה"ג ואי בעית אימא כדמחליף רבה בר אבוה והתם יתיישב טפי שאומר כן כדי להעמיד התם מתני' כר"י ושמה אגב שהביאו שם הביאו כאן: (ס) **נפלה לגינה** וכו' והיה יכול לירד דאי"כ אפי' נפלה משלמת מה שהיקפה דמחילתה בפשיעה וסופה בלאונס הוא וסיפא דקתני ירדה אורחא דמילתא נקט והוא הדין נפלה כיון שזכורה לירד: אי"נ

